31975L0431

PADOMES DIREKTĪVA
(1975. gada 10. jūlijs), ar ko groza Direktīvu 71/118/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē tirdzniecību ar svaigu mājputnu gaļu

(75/431/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. un 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu (1),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu (2),

tā kā mājputnu gaļas tirgus kopīgās organizācijas īstenošanai nebūs vēlamā rezultāta, kamēr tirdzniecību kavē dalībvalstu atšķirīgās veselības prasības attiecībā uz mājputnu gaļu; tā kā ar Padomes 1971. gada 15. februāra Direktīvu Nr. 71/118/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē tirdzniecību ar mājputnu gaļu (3), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu Nr. 74/387/EEK (4), nav novērstas visas šīs atšķirības, jo tajā nav noteikumu attiecībā uz gaļas izciršanas telpām; tā kā jāvienādo higiēnas un uzraudzības standarti, kurus piemēro gaļas izciršanas telpām;

tā kā tāpat kā attiecībā uz kautuvēm, dalībvalstīm jāsaglabā pilnvaras apstiprināt gaļas izciršanas telpas un nodrošināt to nosacījumu ievērošanu, no kuriem šāda apstiprināšana ir atkarīga;

tā kā, ņemot vērā pašreizējo situāciju attiecībā uz dažu mājputnu gaļas veidu ražošanas metodēm un lai ļautu dažiem uzņēmumiem pielāgoties direktīvas prasībām, dalībvalstīm jāatļauj piešķirt pagarinājumi, kuru laikā šīs metodes, jo īpaši tās, kuras attiecas uz iekšu izņemšanu, var paturēt un var veikt šādu pielāgošanos;

tā kā turklāt dalībvalstīm jādod iespēja noteikt atkāpes, jo dažu noteikumu īstenošanai ir vajadzīgi ievērojami strukturāli vai administratīvi pielāgojumi;

tā kā Direktīvas Nr. 71/118/EEK nosacījumu īstenošana ir parādījusi, ka, ņemot vērā iegūto pieredzi, jāgroza konkrēti minētās direktīvas noteikumi;

tā kā, lai varētu veikt pētījumus par mājputnu gaļas atdzesēšanas procesiem, diena, no kuras ir aizliegts izmantot "*Spinchiller*" atdzesēšanas procesu, jāpārceļ uz vēlāku laiku;

tā kā būtu lietderīgi paredzēt ātru un efektīvu procedūru, kā var veikt dažu noteikumu tehniskus grozījumus vai noteikt īstenošanas standartus;

tā kā jāievieš Kopienas kontroles pasākumi, lai nodrošinātu, ka šajā direktīvā noteiktos standartus visās dalībvalstīs piemēro vienādi; tā kā jāparedz, ka šādu pārbaužu procedūra jānosaka Pastāvīgajai veterinārijas komitejai ar Kopienas procedūru,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Padomes Direktīvu Nr. 71/118/EEK groza saskaņā ar turpmākajiem pantiem.

2. pants

Direktīvas 2. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"2. pants

Šajā direktīvā:

a) "liemenis" ir mājputna nesadalīts ķermenis pēc asiņu notecināšanas, noplūkšanas un iekšu izņemšanas; tomēr nieru,

(1) OV C 127, 18.10.1974., 29. lpp.
(2) OV C 116, 30.10.1974., 31. lpp.
(3) OV L 55, 8.3.1971., 23. lpp.
(4) OV L 202, 24.7.1974., 1. lpp.

kāju pie pēdas pamata vai galvas atdalīšanu veic pēc izvēles;

b) "liemeņa daļas" ir liemeņa daļas, kā definētas a) apakšpunktā;

c) "subprodukts" ir svaiga gaļa, kas nav liemenis, kā definēts a) apakšpunktā, pat ja tā ir dabīgi saistīta ar liemeni, kā arī galva un kājas, ja tās ir atsevišķi no liemeņa;

d) "iekšējie orgāni" ir subprodukti no krūšu dobuma, vēdera dobuma un iegurņa, tostarp traheja un barības vads un attiecīgā gadījumā pleca gabals;

e) "pirmskaušanas apskate" ir dzīvu mājputnu apskate saskaņā ar I pielikuma IV nodaļas prasībām;

f) "pēckaušanas veterinārā ekspertīze" ir nokautu mājputnu apskate kautuvē tūlīt pēc nokaušanas saskaņā ar I pielikuma VI nodaļas prasībām;

g) "valsts pilnvarots veterinārārsts" ir veterinārārsts, ko iecēlusi kompetentā centrālā dalībvalsts iestāde;

h) "palīgs" ir apmācīta persona, ko dalībvalsts kompetentā centrālā iestāde ir iecēlusi, lai palīdzētu valsts pilnvarotajam veterinārārstam;

i) "eksportētājvalsts" ir dalībvalsts, no kuras svaigu mājputnu gaļu nosūta uz citu dalībvalsti;

j) "galamērķa valsts" ir dalībvalsts, uz kuru no citas dalībvalsts nosūta svaigu mājputnu gaļu;

k) "sūtījums" ir gaļas daudzums, uz ko attiecas viens un tas pats apliecinošs dokuments;

l) "uzņēmums" ir kautuve vai gaļas izciršanas telpas, kas ir apstiprinātas saskaņā ar 5. pantu."

3. pants

Direktīvas 3. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"3. pants

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka ir atļauta tirdzniecība tikai ar svaigu mājputnu gaļu, kura, neskarot 11., 15., 15.a un 16. pantu, atbilst šādām prasībām:

A. Ja tie ir liemeņi un subprodukti:

a) tie ir iegūti no kautuvēm, kuras ir apstiprinātas un kuras atrodas pārraudzībā saskaņā ar 5. panta 1. punktu;

b) tie iegūti no dzīvnieka, ko valsts pilnvarots veterinārārsts vai palīgi pirms kaušanas ir apskatījuši saskaņā ar 4. pantu un ko pēc šādas apskates uzskata par derīgu kaušanai, lai veiktu svaigas mājputnu gaļas tirdzniecību;

c) tie ir apstrādāti pietiekami higiēniskos apstākļos saskaņā ar I pielikuma V nodaļu;

d) tos pēc nokaušanas ir pārbaudījis valsts pilnvarots veterinārārsts vai palīgi saskaņā ar 4. pantu un atzinis par derīgiem lietošanai pārtikā saskaņā ar I pielikuma VII nodaļu;

e) uz tiem ir veselības marķējums, kas atbilst I pielikuma X nodaļas prasībām; attiecīgajā gadījumā saskaņā ar 12.a pantā noteikto procedūru var pieņemt lēmumu grozīt vai papildināt minētās nodaļas noteikumus, lai jo īpaši ņemtu vērā dažādos noformējuma veidus, ko izmanto tirdzniecībā, ja šādi veidi atbilst higiēnas noteikumiem; jo īpaši un, neskarot X nodaļas noteikumus, saskaņā ar minēto procedūru pirmo reizi līdz 1976. gada 1. jūlijam paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem drīkst atļaut realizēt tādus liemeņus, liemeņu daļas vai subproduktus lielos iesaiņojumos, kas nav marķēti saskaņā ar X nodaļas 44.3 punkta a) apakšpunktu;

f) saskaņā ar I pielikuma XII nodaļu tie pēc pēckaušanas veterinārās ekspertīzes ir glabāti pietiekami higiēniskos apstākļos 5.b pantā minētajos uzņēmumos vai saldētavās;

g) tie ir atbilstoši iesaiņoti saskaņā ar I pielikuma XIII nodaļu; ja izmanto aizsargapvalku, tam jāatbilst tās pašas nodaļas prasībām.

Attiecīgajā gadījumā saskaņā ar 12.a pantā noteikto procedūru var pieņemt lēmumu grozīt vai papildināt minētās nodaļas noteikumus, lai jo īpaši ņemtu vērā dažādos noformējuma veidus, ko izmanto tirdzniecībā, ja šādi veidi atbilst higiēnas noteikumiem; tomēr noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar šo procedūru un kas attiecas uz aizsargājošu iesaiņojumu caurredzamības pakāpi un krāsu, nedrīkst novest pie tā, ka Kopienas noteikumos prasītais vai atļautais marķējums vai rakstiska informācija uz šādiem iesaiņojumiem nav;

h) tos pārvadā saskaņā ar I pielikuma XIV nodaļu.

B. Ja tās ir liemeņu daļas vai gaļa bez kauliem:

a) tā ir sacirsta gaļas izciršanas telpās, kuras ir apstiprinātas un kuras atrodas pārraudzībā saskaņā ar 5. panta 1. punktu;

b) tā ir sacirsta un iegūta saskaņā ar I pielikuma VIII nodaļas prasībām un iegūta no:

— to mājdzīvnieku svaigas gaļas, kas ir nokauti dalībvalstī un kas atbilst direktīvas prasībām,

— svaigas gaļas, kas ir ievesta no citas dalībvalsts un kas atbilst direktīvas prasībām,

— svaigas gaļas, kas ir ievesta no trešām valstīm saskaņā ar nosacījumiem, kuri izklāstīti Kopienas noteikumos par svaigas mājputnu gaļas ievešanu no trešām valstīm;

c) tā ir uzglabāta apstākļos, kas atbilst I pielikuma XII nodaļas prasībām;

d) valsts pilnvarots veterinārārsts to ir pārbaudījis saskaņā ar I pielikuma IX nodaļu;

e) tā atbilst A sadaļas c), e), f) un h) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem.

2. Ja gaļas izciršanas telpas izmanto ne tikai mājputnu gaļas izciršanai, tām jāatbilst attiecīgajiem Kopienas standartiem.

3. Tirdzniecību neveic ar:

a) svaigu mājputnu gaļu, kas ir apstrādāta ar ūdeņraža peroksīdu vai citām balinošām vielām vai ar dabīgām vai mākslīgām krāsvielām;

b) svaigu mājputnu gaļu, kas ir apstrādāta ar antibiotikām, konservantiem vai mīkstinātājiem.

4. Tomēr, ja galamērķa dalībvalsts to atļauj, 1. punkta A un B sadaļā paredzētos nosacījumus nav jāievēro attiecībā uz gaļu, ko nav domāts izmantot lietošanai cilvēku uzturā; šādā gadījumā galamērķa dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai gaļu izmantotu tikai tiem mērķiem, kam tā ir paredzēta.

5. Šā panta 1. punkta A sadaļas nosacījumi neattiecas uz svaigu mājputnu gaļu, ko atsevišķos gadījumos tās ražotājs tieši piegādā galapatērētājam viņa personīgajam patēriņam, neveicot mobilo tirdzniecību, piegādi pa pastu vai tirdzniecību tirgū.

Tomēr neatkarīgi no iepriekšējās daļas un līdz 1981. gada 15. augustam dalībvalstis var atļaut, ka lauksaimnieki, kas mājputnus audzē mazos apmēros, piegādā svaigu mājputnu gaļu

— vai nu tieši galapatērētājam nedēļas tirgos, kas atrodas vistuvāk viņu saimniecībām,

— vai mazumtirgotājiem, lai to tieši pārdotu galapatērētājam, ar nosacījumu, ka šādi mazumtirgotāji savu darbību veic tajā pašā apdzīvotajā vietā, kur atrodas ražotājs, vai blakus esošajā apdzīvotajā vietā.

Šis izņēmums neattiecas uz mobilo tirdzniecību, piegādi pa pastu vai attiecībā uz mazumtirgotāju, tirdzniecību tirgū. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šādu darījumu veselības kontroli.

6. Šā panta 1. punkta A sadaļas f) apakšpunktā un B sadaļas c) apakšpunktā noteiktās uzglabāšanas prasības neattiecas uz uzglabāšana darbībām, ko veic telpās, kurās liemeņus un sacirstu vai mājputnu gaļu bez kauliem tieši piegādā galapatērētājam.

Šā panta 1. punkta A sadaļas g) apakšpunktā noteiktās iesaiņošanas prasības neattiecas uz liemeņiem, kas nav

iesaiņoti atsevišķi un kas ir atvesti uz iepriekš minētajām telpām vai blakus esošajām telpām, lai tos iesaiņotu tiešai piegādei galapatērētājam.

7. Šā panta 1. punkta B sadaļā noteiktās prasības neattiecas uz svaigu mājputnu gaļu, iesaiņotu vai neiesaiņotu, ja izciršanu vai atkaulošanu veic telpās, kur gaļu pārdod vai izmanto, vai blakus esošajās telpās, lai to tieši piegādātu galapatērētājam, neveicot mobilo tirdzniecību, piegādi pa pastu vai tirdzniecību tirgū."

4. pants

Direktīvas 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"4. pants

1. Veicot pirmskaušanas apskati un pēckaušanas veterināro ekspertīzi, sacirstas gaļas veselības kontroli, kā noteikts I pielikuma IX nodaļā, un uzraugot higiēnas apstākļus, kas uzņēmumam jāievēro saskaņā ar I pielikuma III un V nodaļu, valsts pilnvarotam veterinārārstam var palīdzēt palīgi, kuri strādā viņa uzraudzībā un uz viņa atbildību.

2. Tikai tās personas, kas atbilst II pielikuma prasībām, var darboties kā palīgi. Padome pēc Komisijas priekšlikuma paredz sīkāk izstrādātus noteikumus attiecībā uz palīgiem vajadzīgo apmācības līmeni saskaņā ar II pielikuma 1. punkta b) un d) apakšpunktu un 4. punktu.

3. Palīgi palīdz valsts pilnvarotam veterinārārstam veikt tikai šādas darbības:

— I pielikuma III un V nodaļā noteikto higiēnas noteikumu ievērošanas uzraudzību,

— pārbaudīt, vai pirmskaušanas apskates laikā nav neviena no I pielikuma IV nodaļas 16. punktā minētajiem simptomiem,

— pārbaudīt, vai pēckaušanas veterinārās ekspertīzes laikā nav neviena no I pielikuma VII nodaļas 32. punktā minētajiem nosacījumiem,

— sacirstās gaļas veselības kontroles veikšana, kā noteikts I pielikuma IX nodaļā,

— XIV nodaļas 53. punktā noteikto transportlīdzekļu vai tvertņu un iekraušanas apstākļu uzraudzīšana."

5. pants

Direktīvas 5. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"5. pants

1. Visām apstiprinātajām kautuvēm vai gaļas izciršanas telpām jābūt reģistrētām atsevišķos sarakstos, katrai kautuvei un visām gaļas izciršanas telpām jābūt veterinārā apstiprinājuma numuram. Katra dalībvalsts šo apstiprināto uzņēmumu sarakstus dara zināmus citām dalībvalstīm un Komisijai.

Komisija nodrošina šo sarakstu publicēšanu *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.*

Dalībvalsts drīkst apstiprināt uzņēmumu tikai tad, ja katrā atsevišķā gadījumā ir izpildīti šīs direktīvas noteikumi, jo īpaši:

a) kautuvēm: I pielikuma I un III nodaļas prasības;

b) gaļas izciršanas telpām: I pielikuma II un III nodaļas prasības.

Dalībvalsts atsauc apstiprinājumu, ja trešajā daļā minētie nosacījumi vairs netiek izpildīti. Ja apskate ir veikta saskaņā ar 5.a pantu, attiecīgā dalībvalsts ņem vērā tajā izdarīto slēdzienu. Apstiprinājuma atsaukšanu paziņo citām dalībvalstīm un Komisijai.

2. Valsts pilnvarots veterinārārsts ir atbildīgs par uzņēmumu kontroli. Veicot tīri tehniskus uzdevumus, viņš var pieprasīt īpaši apmācītu palīgu palīdzību.

Sīki izstrādātus noteikumus, kas reglamentē šo palīdzību, paredz saskaņā ar 12.a pantā noteikto procedūru.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka apstiprinājuma nosacījumi citas dalībvalsts uzņēmumā nav vai vairs nav ievēroti, tā informē Komisiju un minētās valsts kompetento centrālo iestādi.

Komisija tūlīt uzsāk 5.a pantā noteikto procedūru. Dalībvalstis saskaņā ar 12. pantā noteikto procedūru var būt pilnvarotas aizliegt to teritorijā ievest produktus no minētā uzņēmuma, ja ekspertu apskates rezultāti to pamato.

Atbilstīgi 12. pantā noteiktajai procedūrai, šīs pilnvaras var atsaukt, ja turpmākas tādas ekspertu apskates rezultāti, kas veikta saskaņā ar 5.a pantā paredzētajiem nosacījumiem, to pamato."

6. pants

Direktīvai pievieno šādus pantus:

"5.a pants

Veterinārie eksperti no dalībvalstīm un Komisijas veic regulāras pārbaudes uz vietas, lai nodrošinātu, ka apstiprinātajos uzņēmumos patiešām piemēro šīs direktīvas noteikumus, jo īpaši I pielikuma I, II un III nodaļas noteikumus. Viņi par veiktajām pārbaudēm ziņo Komisijai.

Dalībvalsts, kuras teritorijā veic pārbaudi, sniedz ekspertiem jebkādu palīdzību, kas vajadzīga viņu pienākumu veikšanai.

Komisija pēc dalībvalstu priekšlikumiem ieceļ dalībvalstīs ekspertus, kas ir atbildīgi par šīm pārbaudēm; viņi nedrīkst būt tās dalībvalsts pilsoņi, kurā pārbaudi veic un, ja tas ir 5. panta 3. un 4. punktā paredzētais gadījums, kuras ir iesaistītas strīdā.

Šīs pārbaudes veic Kopienas vārdā, un tā uzņemas radušās izmaksas.

Noteikumus, lai īstenotu šo pantu, jo īpaši attiecībā uz pirmajā daļā minēto pārbaužu veikšanas biežumu un metodēm, noteikumiem, kas reglamentē valsts pilnvarotu veterinārārstu iecelšanu, un procedūru, kura viņiem jāievēro, sastādot ziņojumus, paredz saskaņā ar 12.a pantā noteikto procedūru.

5.b pants

Saldētavas, kas atrodas ārpus kautuves vai gaļas izciršanas telpām, attiecībā uz svaigas mājputnu gaļas uzglabāšanu paliek valsts pilnvarota veterinārārsta uzraudzībā.

Tās dalībvalsts kompetentā centrālā iestāde, kuras teritorijā saldētava atrodas, ir atbildīga par šīs saldētavas apstiprināšanu un par apstiprinājuma atsaukšanu attiecībā uz svaigas gaļas uzglabāšanu."

7. pants

Direktīvas 6. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"Neskarot 3. panta 3. punktu, un līdz stājas spēkā jebkādi Kopienas noteikumi, šī direktīva neietekmē šādus dalībvalstu noteikumus:

a) par 5. panta b) apakšpunktā minēto saldētavu apstiprināšanas nosacījumiem un jebkuru šādu apstiprinājumu atsaukšanu;

b) par mājputnu apstrādi ar vielām, kas var padarīt svaigas mājputnu gaļas lietošanu uzturā bīstamu vai kaitīgu cilvēku veselībai, un par tādu vielu kā antibiotiku, estrogēnu, tireostatiskas iedarbības vielu, mīkstinātāju, pesticīdu, herbicīdu vai arsēnu, vai antimonu saturošu vielu absorbciju mājputnu gaļā;

c) par piemaisījumu pievienošanu svaigai mājputnu gaļas un tās apstrādi ar jonizēšanu un ultravioleto starojumu."

8. pants

Direktīvas 8. pantā tekstu "XI nodaļa" aizstāj ar "VIII nodaļa".

9. pants

Direktīvas 9. pantā tekstu "5. panta 4. punkts" aizstāj ar "5. panta 3. punkta otrās daļas otrais teikums."

10. pants

Direktīvā iekļauj šādu pantu:

"12.a pants

1. Ja ir jāpiemēro šajā pantā noteiktā procedūra, tad priekšsēdētājs pēc paša ierosmes vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma par šo jautājumu nekavējoties paziņo Pastāvīgajai veterinārijas komitejai, še turpmāk "Komiteja", kas izveidota ar Padomes 1968. gada 15. oktobra Lēmumu.

2. Dalībvalstu balsis Komitejā ir sadalītas saskaņā ar Līguma 148. panta 2. punktu. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz savu atzinumu par šādiem pasākumiem laikā, ko nosaka priekšsēdētājs atkarībā no izskatīšanai iesniegtā jautājuma steidzamības. Atzinumus pieņem ar 41 balss vairākumu.

4. Komisija pieņem pasākumus un tūlīt tos piemēro, ja tie ir saskaņā ar Komitejas atzinumu. Ja tie nav saskaņā ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija nekavējoties izsaka Padomei priekšlikumu par to, kādus pasākumus jāpieņem. Padome apstiprina pasākumus ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja triju mēnešu laikā pēc tam, kad ir iesniegts priekšlikums, Padome nekādus pasākumus nav pieņēmusi, Komisija pieņem ierosinātos pasākumus un nekavējoties tos piemēro, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu nav pieņēmusi lēmumu pret tiem."

11. pants

Direktīvas 14. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"*14. pants*

1. Dalībvalstis aizliedz pašreiz izmantoto "*Spinchiller*" mājputnu atdzesēšanas procesu. Šis aizliegums stājas spēkā tikai 18 mēnešus pēc 2. punktā minētā ziņojuma iesniegšanas un vēlākais 1978. gada 1. janvārī.

2. Pēc konsultācijām ar Pastāvīgās veterinārijas komitejas dalībvalstīm Komisija līdz 1976. gada 1. jūlijam iesniedz Padomei ziņojumu par atdzesēšanas procesiem, uz kuriem neattiecas 1. punktā noteiktais aizliegums."

12. pants

Direktīvas 15. pantu aizstāj ar šādu pantu.

"*15. pants*

Līdz īstenos Kopienas noteikumus par svaigas mājputnu gaļas importu no trešām valstīm, dalībvalstis piemēro tādus importa noteikumus, kuri ir vismaz līdzvērtīgi šīs direktīvas noteikumiem.

Ievesto svaigo mājputnu gaļu var realizēt importētājā dalībvalstī. Uz tās nekādā gadījumā nedrīkst būt I pielikuma X nodaļā minētais veselības marķējums, un, ja tā ir sacirsta un atkaulota, tā jāapstrādā saskaņā ar 3. panta 1. punkta B sadaļu.

Uz to joprojām attiecas katras dalībvalsts likumdošanas akti par Kopienas iekšējo tirdzniecību."

13. pants

Direktīvai pievieno šādus pantus:

"*15.a pants*

Padome ar vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma līdz 1976. gada 31. decembrim paredz noteikumus, kas attiecas uz svaigu gaļu, kura nav sakapāta, samalta vai vienādi sagriezta; tālab Komisija līdz 1976. gada 31. jūlijam iesniedz Padomei priekšlikumu. Līdz stājas spēkā noteikumi, ko Padome ir šādi pieņēmusi, uz šajā pantā minēto gaļu joprojām attiecas valsts tiesību akti.

15.b pants

Padome ar vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma līdz 1976. gada 31. decembrim nosaka temperatūru, kas jāievēro, gaļu izcērtot, atkaulojot un iesaiņojot, pēdējo darbību veic, kā aprakstīts I pielikuma XIII nodaļas 47. un 48. punktā, neskarot I pielikuma VIII nodaļas 37. punkta otrajā un trešajā daļā paredzētos noteikumus."

14. pants

Direktīvas 16. pantu groza šādi:

a) vārdus "un 16.a pantu" iekļauj pēc frāzes "Neskarot 14. pantu";

b) panta b) apakšpunktā vārdus "1977. gada 1. janvāris" aizstāj ar "ne vēlāk kā piecus gadus pēc direktīvas izziņošanas".

15. pants

Direktīvā iekļauj šādu pantu:

"*16.a pants*

Tomēr attiecībā uz svaigu mājputnu gaļu, kas iegūta un realizēta to teritorijā, un neatkarīgi no 16. panta b) apakšpunkta:

a) dalībvalstis līdz 16. panta b) apakšpunktā minētā laikposma beigām kautuvēm vai gaļas izciršanas telpām, kas to teritorijā darbojās pirms 1975. gada 15. februāra un kas skaidri to vēlas, var piešķirt:

— papildlaiku, vēlākais, līdz 1977. gada 15. augustam, lai izpildītu I pielikuma I un II nodaļas noteikumus,

— papildlaiku, vēlākais, līdz 1979. gada 15. augustam, lai izpildītu noteikumus attiecībā uz uzņēmumu pārraudzību un uz šajā direktīvā noteiktajām pirmskaušanas apskatēm un pēckaušanas ekspertīzēm,

— papildlaiku, vēlākais, līdz 1981. gada 15. augustam, lai izpildītu I pielikuma V nodaļā paredzētos noteikumus attiecībā uz kaušanu un iekšu izņemšanu.

Dalībvalstis uzreiz nosūta Komisijai to kautuvju un gaļas izciršanas telpu sarakstu, kurām ir piešķirta atkāpe, kopā ar visiem to regulu grozījumiem, kas attiecas uz šādām kautuvēm un gaļas izciršanas telpām;

b) I pielikuma III nodaļas 12. punktā noteiktā ikgadējā veselības pārbaude ir obligāta tikai no dienas, kas Padomei vēl līdz 1980. gada 15. februārim jānosaka ar vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.

Attiecībā uz gaļas izciršanas telpu un uzglabāšanas uzraudzību šajā direktīvā noteiktā valsts pilnvarotā veterinārārsta iesaistīšanās ir obligāta tikai no dienas, kas Padomei vēl jānosaka ar vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.

Ja izmanto jebkādus šā punkta noteikumus par atkāpi, ir aizliegts izmantot I pielikuma X nodaļā noteikto veselības marķējumu."

16. pants

Direktīvas I pielikumu aizstāj ar šādu:

"*I PIELIKUMS*

I NODAĻA

HIGIĒNAS PRASĪBAS KAUTUVĒM

1. Kautuvēs jābūt vismaz:

a) mājputnu pirmskaušanas apskates telpai vai slēgtai vietai, kas ir pietiekami liela un viegli tīrāma un dezinficējama un kas ir domāta;

b) īpašai telpai vai slēgtai vietai, kas ir viegli tīrāma un dezinficējama un kas ir domāta tikai mājputniem, kuri ir slimi vai par kuriem ir aizdomas, ka tie ir slimi;

c) kaušanas telpai, kas ir pietiekami liela, lai varētu atsevišķi veikt gan apdullināšanu un asiņu notecināšanu, gan arī noplūkšanu un jebkādu plaucēšanu. Ja kaušanas telpa un a) apakšpunktā minētā telpa vai vieta ir savienotas, starp tām jābūt durvīm, kas aizveras automātiski, izņemot, ja tās ir savienotas ar šauru atvērumu, caur kuru var iziet tikai kaujamie mājputni;

d) iekšu izņemšanas un sagatavošanas telpai, kas ir pietiekami liela, lai varētu izņemt iekšas vietā, kura ir pietiekami tālu no citām darba vietām vai kura ir no tām atdalīta ar šķērssienu, lai novērstu inficēšanos. Ja iekšu izņemšanas, sagatavošanas telpa un kaušanas telpa ir savienotas, starp tām jābūt durvīm, kas aizveras automātiski, izņemot, ja tās ir savienotas ar šauru atvērumu, caur kuru var iziet tikai kaujamie mājputni;

e) vajadzības gadījumā telpai, no kuras veic produkcijas nosūtīšanu;

f) vienai vai vairākām pietiekami lielām atdzesēšanas un saldēšanas telpām;

g) telpai vai vietai, kurā var savākt apspalvojumu, ja vien to neuzskata par atkritumiem;

h) īpašām aizslēdzamām telpām, kurās ir paredzēts atsevišķi uzglabāt mājputnu gaļu, kas uz to brīdi ir aizturēta, un neveselīgu gaļu, kura ir atzīta par nederīgu pārtikai, un atkritumus, ja šādu gaļu un atkritumus no kautuves neaizvāc katru dienu;

i) īpašai telpai, kur ir paredzēts tikai tehniski apstrādāt vai iznīcināt mājputnu gaļu, kas ir atzīta par nederīgu pārtikai saskaņā ar 32. punktu, gaļu, kuru saskaņā ar 33. punktu nedrīkst izmantot pārtikā, atkritumus un kaušanas blakusproduktus, kas ir paredzēti rūpnieciskiem mērķiem, ja šādu tehnisku apstrādi vai iznīcināšanu veic uz vietas;

j) ģērbtuvēm, izlietnēm, dušām un ūdensskalojuma tualetēm; tās nedrīkst būt tieši savienotas ar darba telpām; izlietnēs jābūt tekošam karstajam un aukstajam ūdenim, līdzekļiem roku tīrīšanai un dezinfekcijai, kā arī vienreizējas lietošanas roku dvieļiem. Izlietnēm jābūt netālu no tualetēm. No 1980. gada 15. februāra tām jābūt aprīkotām ar krāniem, kurus nedarbina ar rokām;

k) īpaši sagatavotai vietai, kas paredzēta mēsliem, izņemot, ja mēslus aizvāc tūlīt un ja to dara higiēniski;

l) vietai un piemērotam aprīkojumam būru un transportlīdzekļu tīrīšanai un dezinficēšanai;

m) atbilstīgi aprīkotai slēdzamai telpai, kuru izmanto tikai veterinārais dienests;

n) darba telpās — piemērotam aprīkojumam roku un instrumentu tīrīšanai un dezinficēšanai; šādam aprīkojumam jāatrodas pēc iespējas tuvāk darba vietām; krāni nedrīkst būt darbināmi ar rokām; šajās iekārtās jābūt tekošam karstajam un aukstajam ūdenim, tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļiem un vienreizējas lietošanas roku dvieļiem; instrumentu tīrīšanai paredzētā ūdens temperatūrai jābūt ne mazāk kā + 82 °C;

o) iekārtām, kas jebkurā brīdī ļauj efektīvi veikt šajā direktīvā paredzētās veterinārās pārbaudes;

p) piemērotai apņemošai sienai vai citiem norobežojuma veidiem;

q) neskarot a), b), c) un d) apakšpunktu, piemērotai tīro ēkas daļu nodalīšanai no inficētajām ēkas daļām;

r) a) līdz j) apakšpunktā minētajās telpās:

— ūdensnecaurlaidīgam grīdas segumam, kas ir viegli tīrāms un dezinficējams, kas netrūd un ir tā konstruēts, ka ūdeni var viegli novadīt,

— gludām sienām ar noapaļotiem stūriem, kas vismaz 2 metrus augstumā ir pārklātas ar gaišu, mazgājamu apšuvumu vai krāsu;

s) piemērotai ventilācijai un, vajadzības gadījumā, tvaika nosūcējiem;

t) piemērotam dabīgajam vai mākslīgajam apgaismojumam, kas nemaina dabisko krāsu uztveri telpās, kuras paredzētas dzīviem vai nokautiem mājputniem;

u) iekārtai, kas ar spiedienu nodrošina tikai piemērota dzeramā ūdens piegādi; tomēr atsevišķos gadījumos var atļaut nedzeramā ūdens piegādi, tvaika ražošanai, ugunsdzēšanai, saldēšanas

iekārtām dzesēšanai un apspalvojuma hidrauliskai noņemšanai, ja ir veikti piemēroti pasākumi, lai nodrošinātu, ka nenotiek inficēšanās un ka ar šim nolūkam uzstādītajām caurulēm ūdeni nevar izmantot nekādiem citiem nolūkiem.

Nedzeramā ūdens caurulēm skaidri jāatšķiras no tām caurulēm, pa kurām tek dzeramais ūdens, un tās nedrīkst iet caur telpām ar gaļu.

Tomēr līdz 1980. gada 15. februārim atsevišķos gadījumos var atļaut, ka caurules ar nedzeramo ūdeni iet caur telpām ar gaļu kautuvēs, kas darbojās pirms 1975. gada 15. februāra, ja tajās caurules daļās, kuras iet caur minētajām telpām, nav krānu vai izeju;

v) piemērotai karstā dzeramā ūdens piegādei ar spiedienu;

w) notekūdeņu izvadīšanas sistēmai, kas atbilst higiēnas prasībām;

x) atbilstošam aizsargaprīkojumam pret tādiem kaitēkļiem kā kukaiņi, grauzēji, utt.;

y) instrumentiem un darba aprīkojumam, kā arī aprīkojumam, kas nonāk saskarē ar mājputniem uzglabāšanas laikā un kas ir no nerūsējoša materiāla un ir viegli tīrāmi un dezinficējami; koka izmantošana ir jo īpaši aizliegta;

z) īpašām gaisa un ūdens necaurlaidīgām, nerūsējošām tvertnēm, kuras nevar atvērt ar spēku un kurās savāc gaļu, kas ir atzīta par nederīgu pārtikai 32. punkta nozīmē.

II NODAĻA

HIGIĒNAS PRASĪBAS GAĻAS IZCIRŠANAS TELPĀM

2. Gaļas izciršanas telpās jābūt vismaz:

a) atdzesēšanas telpai, kas ir pietiekami liela gaļas saglabāšanai;

b) telpai, kur notiek ciršana un atkaulošana, kā arī 48. punktā paredzētās iesaiņošanas darbības;

c) telpai, kura domāta 47. punktā paredzētajām iesaiņošanas darbībām un no kuras veic gaļas nosūtīšanu;

d) atbilstīgi aprīkotai slēdzamai telpai, kuru izmanto tikai veterinārais dienests;

e) ģērbtuvēm, izlietnēm, dušām un ūdensskalojuma tualetēm; tās nedrīkst būt tieši savienotas ar darba telpām; izlietnēs jābūt tekošam karstajam un aukstajam ūdenim, līdzekļiem roku tīrīšanai un dezinfekcijai, kā arī vienreizējas lietošanas roku dvieļiem. Izlietnēm jābūt netālu no tualetēm. No 1980. gada 15. februāra tām jābūt aprīkotām ar krāniem, kurus nedarbina ar rokām;

f) īpašām gaisa un ūdens necaurlaidīgām tvertnēm no nerūsējoša materiāla gaļai un gaļas subproduktiem, kas iegūti pēc sadalīšanas un nav paredzēti lietošanai pārtikā, ar vākiem un nostiprinātājiem, lai neļautu nepiederošām personām no tām kaut ko izņemt, vai slēdzamai telpai šādai gaļai un subproduktiem, ja tie ir pietiekami lielā daudzumā, lai šāda telpa būtu vajadzīga, vai arī ja tos katras darba dienas beigās neizved vai neiznīcina;

g) telpās, kas paredzētas a) apakšpunktā, jābūt:

— ūdensnecaurlaidīgam grīdas segumam, kas ir viegli tīrāms un dezinficējams, netrūd un ieklāts tā, lai veicinātu ūdens novadīšanu,

— gludām sienām ar noapaļotiem stūriem, kas vismaz 2 metrus augstumā ir pārklātas ar gaišu, mazgājamu apšuvumu vai krāsu;

h) telpās, kas paredzētas b) apakšpunktā, jābūt:

— ūdensnecaurlaidīgam grīdas segumam, kas ir viegli tīrāms un dezinficējams, netrūd un ieklāts tā, lai veicinātu ūdens novadīšanu; ūdens jānovada zem seguma uz kanalizācijas caurulēm, kas ir aprīkotas ar lūkām un vaļējām teknēm,

— gludām sienām ar noapaļotiem stūriem, kas līdz uzglabāšanas augstumam un vismaz 2 metrus augstumā ir pārklātas ar gaišu, mazgājamu apšuvumu vai krāsu;

i) telpās, kas paredzētas a) apakšpunktā — dzesēšanas iekārtai, lai uzturētu gaļas iekšējo temperatūru ne augstāku par + 4 °C;

j) izciršanas telpā — termometram vai pašrakstītājtermometram;

k) iekārtām, kas ļauj jebkurā laikā efektīvi veikt šajā direktīvā noteikto apskati un veterinārās uzraudzības darbības;

l) iekārtām, kas nodrošina piemērotu ventilāciju telpās, kur notiek darbs ar gaļu;

m) telpās, kur notiek darbs ar gaļu — dabīgajam vai mākslīgajam apgaismojumam, kas nemaina dabisko krāsu uztveri;

n) iekārtai, kas ar spiedienu nodrošina tikai piemērota dzeramā ūdens piegādi; tomēr atsevišķos gadījumos var atļaut nedzerama ūdens piegādi, tvaika ražošanai, ugunsdzēšanai un saldēšanas iekārtām dzesēšanai, ja ar šim nolūkam uzstādītajām caurulēm ūdeni nevar izmantot nekādiem citiem nolūkiem.

Nedzeramā ūdens caurulēm skaidri jāatšķiras no tām caurulēm, pa kurām tek dzeramais ūdens, un tās nedrīkst iet caur telpām, kur gaļu apstrādā vai uzglabā.

Tomēr līdz 1980. gada 15. februārim atsevišķos gadījumos var atļaut, ka caurules ar nedzeramo ūdeni iet caur telpām ar gaļu gaļas izciršanas telpās, kas darbojās pirms 1975. gada 15. februāra, ja tajās caurules daļās, kuras iet caur minētajām telpām, nav krānu vai izeju;

o) iekārtai, kas nodrošina piemērota karstā dzeramā ūdens piegādi ar spiedienu;

p) notekūdeņu izvadīšanas sistēmai, kas atbilst higiēnas prasībām;

q) telpās, kur gaļu apstrādā — piemērotam aprīkojumam roku un darba materiālu tīrīšanai un dezinficēšanai, un tai jābūt pēc iespējas tuvāk darba vietām. Krāni nedrīkst būt darbināmi ar rokām. šajās iekārtās jābūt tekošam karstajam un aukstajam ūdenim, tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļiem un vienreizējas lietošanas roku dvieļiem; Instrumentu tīrīšanai paredzētā ūdens temperatūrai jābūt ne mazāk kā 82 °C;

r) aprīkojumam, kas atbilst higiēnas prasībām attiecībā gaļas apstrādi, gaļas uzglabāšanu tvertnēs tā, lai ne gaļa, ne tvertnes nenonāktu tiešā saskarē ar zemi;

s) atbilstošam aizsargaprīkojumam pret tādiem kaitēkļiem kā kukaiņi, grauzēji, utt.;

t) instrumentiem un darba aprīkojumam, piemēram, izciršanas galdiem, galdiem ar noņemamām izciršanas virsmām, tvertnēm, transportiera lentei un zāģiem no nerūsējoša materiāla, kas nevar sabojāt gaļu un kas ir viegli tīrāmi un dezinficējami; koka izmantošana ir jo īpaši aizliegta.

III NODAĻA

HIGIĒNAS PRASĪBAS UZŅĒMUMU PERSONĀLAM, TELPĀM, APRĪKOJUMAM UN INSTRUMENTIEM

3. Personālam, telpām un aprīkojumam un instrumentiem jābūt pilnīgi tīriem.

a) Personālam jo īpaši jāvalkā tīras darba drēbes un galvassegas, kas ir gaišas un viegli mazgājamas. Personālam, kas kauj mājdzīvniekus, strādā pie gaļas un to apstrādā, katru darbdienu jāmazgā un jādezinficē rokas vairākas reizes un katru reizi, kad viņi atsāk darbu. Personām, kas ir bijušas kontaktā ar slimiem mājdzīvniekiem vai inficētu gaļu, tūlīt rūpīgi jānomazgā plaukstas un rokas ar karstu ūdeni, un tad tās jādezinficē. Smēķēšana darba telpās un noliktavās ir aizliegta.

b) Telpās nedrīkst iekļūt neviens dzīvnieks. Attiecībā uz kautuvēm šis aizliegums neattiecas uz kautuves darba dzīvniekiem, uz kaušanai paredzētiem mājputniem, uz trušiem vai putniem, kas nav minēti 1. pantā un kas ir paredzēti tūlītējai kaušanai, ja tos netur, nekauj, nesagatavo vai neuzglabā vienlaikus un vienā telpā ar mājputniem.

Tomēr tajās dalībvalstīs, kurās ir noteikts, ka putnus kauj saskaņā ar šās direktīvas noteikumiem, šo putnu svaigo gaļu var uzglabāt tajās pašās telpās, kurās uzglabā 1. panta 1. punktā minēto sugu mājdzīvnieku svaigu gaļu.

Grauzēji, insekti un citi parazīti sistemātiski jāiznīcina.

c) Panta 1. punkta a), b) c) un d) apakšpunktā un 2. punkta b) un c) apakšpunktā minētās telpas jātīra un jādezinficē pēc vajadzības, bet noteikti darbdienas beigās.

d) Būriem, kuros mājputnus piegādā, jābūt izgatavotiem no nerūsējoša metāla, tiem jābūt viegli tīrāmiem un dezinficējamiem. Tie jātīra un jādezinficē katru reizi, kad tos iztukšo.

e) Aprīkojums un instrumenti, ko izmanto kaušanā, darbā ar gaļu un tās uzglabāšanā, jātur tīri un labā tehniskā stāvoklī. Tie vairākas reizes rūpīgi jātīra un jādezinficē darbdienas laikā, kā arī darbdienas beigās un pirms darba atsākšanas, ja tie ir bijuši inficēti, jo īpaši ar slimību izraisītājiem.

f) Tvertnes neveselīgai gaļai, kas ir nederīga pārtikai, un subproduktiem pēc izmantošanas iztukšo, un tīra un dezinficē katru reizi, kad tās iztukšo.

4. Telpas, instrumenti, darba aprīkojums un uzņēmums, ko izmanto kaušanai, darbam ar gaļu un tās uzglabāšanai, jāizmanto tikai šiem nolūkiem.

5. Mājputnu gaļa un gaļas tvertnes nedrīkst nonākt tiešā saskarē ar zemi.

6. Apspalvojums jāizvāc tūlīt pēc noplūkšanas.

7. Mazgāšanas līdzekļu, dezinficējošo līdzekļu un pesticīdu izmantošana nedrīkst ietekmēt uzturam domātās gaļas kvalitāti.

8. Dzeramā ūdens izmantošana ir svarīga visiem mērķiem.

Tomēr, ievērojot 1. punkta u) apakšpunktā un 2. punkta n) apakšpunktā paredzētos nosacījumus, nedzeramā ūdens izmantošana ir atļauta tvaika ražošanai, ugunsdzēšanai, saldēšanas iekārtām dzesēšanai un spalvu noņemšanai.

9. Ir aizliegts uz grīdas izkaisīt zāģu skaidas vai līdzīgu vielu telpās, kurās gaļu apstrādā vai uzglabā.

10. Gaļu izcērt tā, lai izvairītos no inficēšanās. Visas kaulu šķembas un asins recekļus aizvāc. Gaļu, ko iegūst pēc izciršanas, bet kas nav domāta lietošanai pārtikā, ieliek 2. punkta f) apakšpunktā minētajās tvertnēs.

11. Personām, kas gaļu var inficēt, aizliedz veikt kaušanu vai to apstrādāt, jo īpaši, ja:

a) tās slimo vai ir iespējami slimas ar vēdertīfu, A un B paratīfu, infekciozo enterītu, dizentēriju, infekciozo hepatītu, skarlatīnu, vai ir šo slimību nēsātāji;

b) tās slimo vai ir iespējami slimas ar lipīgo vai atklāto tuberkulozi;

c) tās slimo vai ir iespējami slimas ar lipīgu ādas infekcijas slimību;

d) tās vienlaicīgi veic darbības, kuras var izraisīt mikroorganismu nokļūšanu gaļā;

e) tām uz rokām ir pārsēji, kas nav ūdens necaurlaidīgi pārsēji, kuri aizsargā neinficētu brūci.

12. Katrai personai, kas strādā ar mājputnu gaļu, jābūt medicīniska apliecībai. Tā apliecina, ka nav šķēršļu šāda darba veikšanai; apliecība jāatjauno katru gadu un kad to prasa valsts pilnvarots veterinārārsts, tā ir vienmēr viņam pieejama.

IV NODAĻA

PIRMSKAUŠANAS APSKATE

13. Mājputniem, kas domāti kaušanai, 24 stundu laikā no nonākšanas kautuvē jāveic pirmskaušanas apskate. Apskate jāatkārto tieši pirms kaušanas, ja kopš pirmskaušanas apskates ir pagājušas vairāk nekā 24 stundas.

14. Pirmskaušanas apskatē var tikai noteikt pārvadāšanas laikā gūtos ievainojumus, ja mājputni pēdējo 24 stundu laikā izcelsmes saimniecībā ir apskatīti un atzīti par veseliem. Turklāt mājputnu identitāte jāpierāda, ierodoties kautuvē. Ja pirmskaušanas apskati izcelsmes saimniecībā un kautuvē nav veicis tas pats valsts pilnvarotais veterinārārsts, mājdzīvniekiem jāpievieno veterinārais sertifikāts, kurā norādītas III pielikumā prasītās ziņas.

15. Pirmskaušanas apskate jāveic atbilstošā apgaismojumā.

16. Apskatē jānosaka:

a) vai mājputniem nav slimība, kuru var pārnest uz cilvēkiem vai dzīvniekiem, vai nav simptomi un vai to vispārējais stāvoklis nav tāds, kas norāda uz iespējamu slimību;

b) vai tiem nav kādas slimības simptomi vai vispārējā stāvokļa traucējumi, kas varētu gaļu padarīt par nederīgu pārtikai.

17. Mājputnus, kuri slimo ar putnu mēri, Āzijas putnu mēri, trakumsērgu, salmonelozi, holēru vai ornitozi, atzīst par nederīgiem pārtikai.

18. Mājdzīvniekus nedrīkst kaut, lai svaigu gaļu lietotu pārtikā, ja:

— kautuvē ir slimi mājputni,

— veterinārā informācija par to izcelsmi,

nosaka, ka tie ir bijuši saskarē ar putniem, kuri slimo ar putnu mēri, Āzijas putnu mēri, trakumsērgu, salmonelozi, holēru vai ornitozi, tādos apstākļos, ka slimība iespējams ir pārnesta uz tiem.

19. Panta 16., 17. vai 18. punktā minētie mājputni jākauj atsevišķi un pēc visu pārējo mājputnu nokaušanas.

V NODAĻA

HIGIĒNAS PRASĪBAS KAUŠANAI

20. Mājputni, kurus atved uz kaušanas telpām, jānokauj tūlīt pēc apdullināšanas.

Tomēr apdullināšanu var neveikt, ja to aizliedz kāds reliģisks rituāls.

21. Asiņu notecināšana jāpabeidz un jāveic tā, lai asins nevarētu izraisīt inficēšanos ārpus kaušanas vietas.

22. Nokautie mājputni jānoplūc tūlīt un pilnībā.

23. Iekšu izņemšana jāveic nekavējoties. Liemenis jāatver tā, lai varētu apskatīt dobumus un visus iekšējos orgānus. Šim nolūkam aknas, liesa un gremošanas trakts no liemeņa jāizņem tā, lai to neinficētu un lai šo iekšējo orgānu dabīgā saistība saglabājas līdz apskatei.

24. Pēc apskates izņemtos iekšējos orgānus tūlīt atdala no liemeņa, un pārtikai nederīgās daļas nekavējoties jāaizvāc.

Liemenī palikušos iekšējos orgānus vai to daļas, izņemot nieres, pilnībā jāizņem, ja iespējams pietiekami higiēniskos apstākļos.

25. Mājputnu gaļu ir aizliegts uzpūst, tīrīt ar drānu vai piepildīt liemeni ar jebko, kas nav to mājputnu ēdami subprodukti, kuri ir nokauti kautuvē.

26. Liemeni ir aizliegts sagriezt vai aizvest vai gaļu apstrādāt, kamēr apskate nav pabeigta. Valsts pilnvarots veterinārārsts var noteikt jebkādu citādu apiešanos, kas vajadzība apskatei.

27. Gaļa, kuras tālāka apstrāde ir apturēta un kura saskaņā ar 32. punktu ir atzīta par nederīgu pārtikai vai kur neatļauj lietot pārtikā saskaņā ar 33. punktu, spalvas un atkritumi pēc iespējas ātrāk jāizvāc uz 1. punkta g), h) un i) apakšpunktā noteiktajām telpām, vietām vai tvertnēm un jāapstrādā tā, lai inficēšanos pēc iespējas samazinātu.

28. Pēc apskates un iekšu izņemšanas svaiga mājputnu gaļa tūlīt jātīra un jāatdzesē saskaņā ar higiēnas prasībām.

VI NODAĻA

PĒCKAUŠANAS VETERINĀRĀ EKSPERTĪZE

29. Visas dzīvnieka daļas jāapskata tūlīt pēc nokaušanas.

30. Pēckaušanas veterinārā ekspertīze jāveic atbilstošā apgaismojumā.

31. Pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē jāiekļauj:

a) nokautā dzīvnieka vizuāla pārbaude;

b) vajadzības gadījumā nokautā dzīvnieka palpēšana un iegriešana;

c) anomāliju izmeklēšana attiecībā uz konsistenci, krāsu, smaržu un, vajadzības gadījumā, garšu;

d) vajadzības gadījumā, laboratoriskas pārbaudes.

VII NODAĻA

VALSTS PILNVAROTĀ VETERINĀRĀRSTA PĒCKAUŠANAS VETERINĀRĀS EKSPERTĪZES LĒMUMS

32. 1. Mājputnus atzīst par pilnīgi nederīgiem pārtikai, ja pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē atklājas:

— ka nāvi nav izraisījusi kaušana,

— vispārīga inficēšanās,

— lielāki bojājumi un ehimoze,

— neparasta smaka, krāsa, garša,

— pūšana,

— neparasta konsistence,

— novājēšana,

— tūska,

— ascīts,

— dzeltenā kaite,

— infekcijas slimība,

— aspergilloze,

— toksoplazmoze,

— liels zemādas tauku vai muskuļu parazītisms,

— ļaundabīgi vai multipli audzēji,

— leikoze,

— saindēšanās.

2. Nokautā dzīvnieka daļas, kurās ir lokāli bojājumi vai inficēšanās, kas neietekmē pārējās gaļas veselīgumu, atzīst par nederīgām pārtikai.

33. Pārtikā nedrīkst lietot galvu, kas ir atdalīta no liemeņa, izņemot mēli, un šādus iekšējos orgānus: traheju, plaušas, kas ir atdalītas no liemeņa saskaņā ar 24. punktu, barības vadu, pleca gabalu, zarnas un žultspūsli.

VIII NODAĻA

NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ IZCIRŠANAI DOMĀTU GAĻU

34. Liemeni sacērt pa daļām un atkaulo tikai gaļas izciršanas telpās.

35. Uzņēmuma īpašniekam vai viņa darbiniekam jāatvieglo uzņēmuma uzraudzība, jo īpaši jebkuras manipulācijas, ko uzskata par vajadzīgām, un jānodod vajadzīgās iekārtas uzraudzības dienesta rīcībā; jo īpaši viņam pēc tā valsts pilnvarota veterinārārsta lūguma, kas ir atbildīgs par uzraudzību, jāspēj norādīt viņa uzņēmumā ievestās gaļas izcelsme.

36. Gaļu, kas neatbilst 3. panta 1. punkta B sadaļas b) apakšpunkta nosacījumiem, var novietot apstiprinātās gaļas izciršanas telpās tikai tad, ja to tur uzglabā atsevišķā vietā; to jāizcērt citā vietā un citā laikā nekā svaigu gaļu, kas atbilst šiem nosacījumiem. Valsts pilnvarotam veterinārārstam vienmēr jābūt brīvai pieejai saldētavām un visām darba telpām, lai nodrošinātu iepriekš minēto noteikumu stingru ievērošanu.

37. Svaiga gaļa, kas domāta izciršanai, tiklīdz to atved, jānovieto gaļas izciršanas telpā un līdz izmantošanai - 2. punkta a) apakšpunktā noteiktajā telpā; gaļai jāuztur nemainīgā iekšējā temperatūrā, kas nepārsniedz + 4 °C.

Tomēr neatkarīgi no 28. punkta, gaļu var pārvest tieši no kaušanas telpas uz gaļas izciršanas telpu.

Šādos gadījumos kaušanas telpai un gaļas izciršanas telpai jāatrodas pietiekami tuvu un vienā ēku grupā, jo kaušanai paredzēto gaļu jānogādā no vienas telpas uz otru vienā reizē un ar automatizētās gaļas apstrādes sistēmas atzaru no kaušanas telpas, un kaušana jāveic nekavējoties. Tiklīdz noteiktā izciršana un iesaiņošana ir pabeigta, gaļa jāpārved uz 2. punkta a) apakšpunktā noteikto atdzesēšanas telpu.

38. Gaļa 2. punkta b) apakšpunktā minētajās telpās jāieved kā prasīts. Tiklīdz noteiktā izciršana un iesaiņošana ir pabeigta, gaļa jāpārved uz 2. punkta a) apakšpunktā noteikto atdzesēšanas telpu.

39. Izņemot, ja gaļu izcērt, kamēr tā ir silta, ciršana var notikt tikai tad, ja gaļas temperatūra nepārsniedz + 4 °C.

40. Svaigas gaļas tīrīšana, noslaukot ar drānu, ir aizliegta.

IX NODAĻA

SACIRSTAS GAĻAS VESELĪBAS KONTROLE

41. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam gaļas izciršanas telpās jāveic uzraudzība.

42. Valsts pilnvarota veterinārārsta uzraudzībā ietilpst šādas darbības:

a) ierakstu pārbaude par svaigas gaļas ievešanu un izcirstas gaļas aizvešanu no telpām;

b) tās svaigās gaļas veselības pārbaude, kas ir ievesta gaļas izciršanas telpā;

c) telpu, iekārtu, darbarīku un personāla higiēnas tīrības pārbaude;

d) jebkādu vajadzīgo paraugu ņemšana laboratoriskām pārbaudēm, lai, piemēram, noteiktu kaitīgas baktērijas, piedevas vai citas neatļautas ķīmiskas vielas. Šādu pārbaužu rezultātus reģistrē reģistrācijas žurnālā;

e) jebkāda cita pārbaude, kuras pēc viņa uzskatiem var palīdzēt ievērot šīs direktīvas prasības.

X NODAĻA

VESELĪBAS MARĶĒJUMS

43. Veselības marķējums jāveic valsts pilnvarotā veterinārārsta pārziņā, kas šim nolūkam tur un uztur kārtībā:

a) instrumentus, kuri paredzēti veselības marķējuma uzspiešanai uz gaļas un kurus drīkst nodot palīgpersonālam tikai marķējuma uzspiešanas laikā un tik ilgi, cik tas šim nolūkam ir vajadzīgs;

b) etiķetes un ietinamos materiālus, ja uz tiem jau ir kāds no 44. punktā paredzētajiem marķējumiem un 44. punktā minētajiem zīmogiem. Šīs etiķetes, ietinamos materiālus un zīmogus vajadzīgajā skaitā nodod palīgpersonālam tad, kad tie ir jāizmanto.

44. 1. Veselības marķējums sastāv no:

a) — augšējā daļā — eksportētājvalsts nosaukuma diviem pirmajiem latīņu alfabēta burtiem (lielajiem burtiem),

— centrā — kautuves vai attiecīgā gadījumā gaļas izciršanas telpu veterinārā apstiprinājuma numura,

— apakšējā daļā — viens no šiem burtu savienojumiem: CEE, EEG, EWG, EØF vai EEK.

Burtiem un skaitļiem jābūt 0,72 cm augstiem;

b) 6,75 × 4,75 cm liela ovāla, kurā ir a) apakšpunktā uzskaitītā informācija; burtiem jābūt 0,8 cm un cipariem — 1,71 cm augstiem.

2. Marķēšanā izmantotajam materiālam jāatbilst visām higiēnas prasībām, un 1. punktā minētajai informācijai uz tā jābūt skaidri salasāmai.

3. a) Panta 1. punkta a) apakšpunktā minētais veselības marķējums jāuzliek:

— uz vai redzami zem atsevišķi iesaiņotu liemeņu ietinamā materiāla vai cita iesaiņojuma,

— uz liemeņiem, kas nav iesaiņoti atsevišķi, uzspiežot zīmogu vai citu atzīmi, kura ir apstiprināta saskaņā ar 12.a pantā noteikto procedūru,

— uz vai redzami zem mazos daudzumos iesaiņotu liemeņa daļu vai subproduktu ietinamā materiāla vai cita iesaiņojuma;

b) 1. punkta b) apakšpunktā minētais veselības marķējums jāveic uz lieliem iesaiņojumiem, kuros ir saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu marķēti liemeņi, liemeņu daļas vai subprodukti.

4. Ja veselības marķējums ir uz ietinamā materiāla vai iesaiņojuma saskaņā ar 3. punktu:

— tas jāuzliek tā, lai, atverot ietinamo materiālu vai iesaiņojumu, tas tiktu iznīcināts, vai

— ietinamajam materiālam vai iesaiņojumam jābūt apzīmogotam tā, lai to pēc atvēršanas nevar izmantot vēlreiz.

XI NODAĻA

VESELĪBAS SERTIFIKĀTS

45. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam iekraušanas brīdī jāizsniedz veselības sertifikāta oriģināls, ko pievieno svaigai mājputnu gaļai, to transportējot uz galamērķa valsti. Veselības sertifikāts pēc formas un satura jāatbilst IV pielikuma paraugam. Tai jābūt sastādītam vismaz galamērķa valsts valodā, un tajā jābūt IV pielikuma paraugā norādītajai informācijai.

XII NODAĻA

UZGLABĀŠANA

46. Pēc 28. punktā paredzētās atdzesēšanas svaiga mājputnu gaļa jāuzglabā temperatūrā, kas nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt + 4 °C.

XIII NODAĻA

IESAIŅOJUMS

47. a) Iesaiņojumam (piemēram, iesaiņojuma kastēm vai kartona kārbām) jāatbilst visām higiēnas prasībām, jo īpaši:

— tas nedrīkst ietekmēt gaļas organoleptiskās īpašības,

— tas nedrīkst pārnest uz gaļu vielas, kas ir kaitīgas cilvēku veselībai,

— tam jābūt pietiekami stingram, lai gaļu transportēšanas un pārkraušanas laikā pienācīgi aizsargātu;

b) Iesaiņojumu var vēlreiz izmantot gaļai tikai tad, ja tas ir gatavots no nerūsējoša materiāla, kas ir viegli tīrāms un kas pirms tam ir iztīrīts un dezinficēts.

48. Ja svaiga mājputnu gaļa ir iesaiņota iesaiņojuma materiālā (piemēram, plastmasas plēvē), kas ir tiešā saskarē ar gaļu, tas jādara saskaņā ar higiēnas prasībām.

Šādam iesaiņojumam jābūt caurspīdīgam un bezkrāsainam, un tam jāatbilst 47. punkta a) apakšpunkta prasībām; to nedrīkst vēlreiz izmantot gaļas iesaiņošanai.

No liemeņa atdalītajām mājputnu daļām vai subproduktiem vienmēr jābūt ietītiem cieši aizzīmogotā aizsargapvalkā, kas atbilst iepriekš minētajiem kritērijiem.

XIV NODAĻA

PĀRVADĀŠANA

49. Svaiga mājputnu gaļa jāpārvadā transportlīdzekļos vai tvertnēs, kas ir konstruētas un aprīkotas tā, lai visu pārvadāšanas laiku saglabātos XII nodaļā noteiktā temperatūra.

50. Transportlīdzekli svaigai mājputnu gaļai nedrīkst izmantot dzīvu dzīvnieku vai citu tādu produktu pārvadāšanai, kas var gaļai būt kaitīgi vai var to inficēt, ja vien tos pēc šo produktu izkraušanas rūpīgi iztīra, dezinficē un vajadzības gadījumā dezodorē.

51. Svaigu mājputnu gaļu var pārvadāt kopā ar vielām, kas to iespējams var ietekmēt vai piedot tai smaržu, tikai tad, ja ir veikti atbilstoši drošības pasākumi.

52. Svaigu gaļu nedrīkst pārvadāt transportlīdzekļos vai tvertnēs, kas nav tīras un dezinficētas.

53. Pirms iekraušanas valsts pilnvarotam veterinārārstam jāpārliecinās, ka transportlīdzekļi vai tvertnes un iekraušanas nosacījumi atbilst šās nodaļas higiēnas prasībām."

17. pants

Direktīvas II pielikumu aizstāj ar šādu:

"*II PIELIKUMS*

PRASĪBAS PALĪGIEM

1. Par palīgiem var pieņemt tikai personas

a) kurām ir kompetentas iestādes apliecinājums par viņu labo raksturojumu.

Ja šis apliecinājums nav izdots kādā dalībvalstī, to var aizstāt ar attiecīgās personas zvērestu vai svinīgu apstiprinājumu dalībvalsts tiesu vai administratīvā iestādē, pie notāra vai kvalificētā profesionālā iestādē;

b) kurām ir atbilstoša pamatizglītība;

c) kas šādam amatam ir fiziski piemērotas;

d) kas spēju testā pierāda, ka tām ir atbilstošas tehniskās zināšanas.

2. Neskarot I pielikuma III nodaļas 11.un 12. punktu, par palīgiem nedrīkst strādāt personas:

a) kas veic darbību, kas var radīt svaigas mājputnu gaļas inficēšanas risku;

b) kas pēc profesijas ir miesnieki, vada mājputnu kautuves vai tur jebkādā veidā strādā, tirgo mājputnu gaļu vai mājputnu barību, ir mājputnu barošanas konsultanti, ir profesionāli putnkopji, ir nodarbināti lauksaimniecības uzņēmumā vai kam ir ģimeniska saikne vai cieša iesaistīšanās, kura var ietekmēt viņa sprieduma objektivitāti.

3. Šā pielikuma 1. punkta d) apakšpunktā minēto testu organizē dalībvalsts kompetenta centrālā iestāde vai šīs dalībvalsts izraudzīta iestāde. Šo testu var izpildīt tikai tie kandidāti, kas pierāda, ka viņi ir izgājuši trīs mēnešu iepriekšēju apmācību valsts pilnvarota veterinārārsta vadībā.

4. Pielikuma 3. punktā minētais tests sastāv no teorētiskās daļas un praktiskās daļas un aptver šādas tēmas:

a) teorētiskajā daļā:

— pamatzināšanas par mājputnu anatomiju un fizioloģiju,

— pamatzināšanas par mājputnu patoloģiju,

— pamatzināšanas par mājputnu anatomisko patoloģiju,

— pamatzināšanas par higiēnu un jo īpaši darba higiēnu,

— mājputnu kaušanas, gatavošanas, iesaiņošanas un pārvadāšanas metodes un procedūra,

— zināšanas par normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas attiecas uz viņu darbu.

b) praktiskajā daļā:

— nokaušanai paredzētu mājputnu apskate un novērtējums,

— nokautu mājputnu apskate un novērtējums,

— dzīvnieku sugu noteikšana, pārbaudot tipiskās dzīvnieku daļas,

— dažādu nokautu mājputnu to daļu noteikšana, kurās ir notikušas izmaiņas, un komentāri par tām,

— pieredze ražošanas līnijas pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē."

18. pants

Direktīvas IV pielikumu aizstāj ar šādu:

"*IV PIELIKUMS*

PARAUGS

VESELĪBAS SERTIFIKĀTS

svaigai mājputnu gaļai [1], **ko ir paredzēts nosūtīt uz kādu EEK dalībvalsti**

Eksportētājvalsts ..... Nr. [2] .....
Ministrija .....
Kompetentais dienests .....
Atsauce [2] .....

I. **Gaļas identifikācija**

gaļa .....
(dzīvnieka suga)
Izcirtņu īpašības .....
Iesaiņojuma raksturs .....
Number of packages .....
Tīrsvars .....

II. **Gaļas izcelsme**

Apstiprinātās(-o) kautuves (-vju) adrese (-es) un veterinārā apstiprinājuma numurs (-i) [4]

.....
.....

Apstiprināto gaļas izciršanas telpu adrese (-es) un veterinārā apstiprinājuma numurs (-i) [4]

.....
.....

III. **Gaļas galamērķis**

Gaļu nosūtīs

no .....
(iekraušanas vieta)
uz .....
(galamērķa valsts un vieta)
ar šādiem transportlīdzekļiem [3] .....
Nosūtītāja vārds un adrese .....
.....
Saņēmēja vārds un adrese .....
.....

IV. **Veselības apliecinājums**

Es, apakšā parakstījies, valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinu, ka:

(a) — uz aprakstītās mājputnu gaļas [4],
— uz iepriekš aprakstītās gaļas iesaiņojuma [4]
ir marķējums, kas pierāda, ka
— gaļa iegūta no dzīvniekiem, kas ir nokauti apstiprinātās kautuvēs [4],
— gaļa ir sacirsta apstiprinātās gaļas izciršanas telpās [4];

(b) šī gaļa ir atzīta par derīgu pārtikai pēc veselības pārbaudes, kas veikta saskaņā ar Padomes 1971. gada 15. februāra Direktīvu par veselības problēmām, kas ietekmē tirdzniecību ar svaigu mājputnu gaļu;

(c) transportlīdzekļi un tvertnes, kā arī šī sūtījuma iekraušanas apstākļi atbilst šajā direktīvā noteiktajām higiēnas prasībām.

..... (vieta), ... (datums)

(.....)
(valsts pilnvarota veterinārārsta paraksts)

[1] Svaiga mājputnu gaļa ir: svaiga šādu sugu gaļa: dzīvu mājas vistu, tītaru, pērļu vistiņu, pīļu un zosu, kas nav apstrādāta, lai nodrošinātu to saglabāšanu; tomēr mājputnu gaļu, kas ir atdzesēta vai sasaldēta, uzskata par svaigu.
[2] Nav obligāts.
[3] Dzelzceļa vagoniem un smagajām mašīnām jānorāda reģistrācijas numurs, lidmašīnām - reisa numurs un kuģiem - nosaukums.
[4] Lieko svītrot.

19. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 1977. gada 1. janvārim izpildītu šīs direktīvas prasības.

20. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1975. gada 10. jūlijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

E. COLOMBO